

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Når vi fremsætter forslaget, er det ikke kun, fordi vi i kredsen af partier, der står bag forslaget, er så glade for genbrug. Det er også for at give bl.a. hr. Ole Vagn Christensen en chance for at blive klogere. Det er ikke tilfældet.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg vil godt starte i den samme boldgade og sige, at når vi tager den én gang til, så er det skam ikke af hensyn til prins Knud. Han er jo død for mange år siden. Så er det af hensyn til hr. Ole Vagn Christensen, som jo er nulevende, og så må vi jo se, om det virker, så hr. Ole Vagn Christensen også på et eller andet tidspunkt bliver grebet af fornuft og kan se, at det med eksklusivaftaler er noget, der ikke hører nutiden og fremtiden til.

Vi er i Det Konservative Folkeparti meget stærke tilhængere af foreningsfriheden, af retten til at melde sig ind i foreninger, men altså også af retten til at lade være, altså også af den negative foreningsfrihed, og efter vores opfattelse er tidspunktet kommet til, at Folketinget i dansk lovgivning bør håndhæve ikke kun den positive foreningsfrihed, men også den negative foreningsfrihed.

Det er baggrunden for, at vi er med til at genfremsætte forslaget her, og som jeg tror jeg sagde sidste gang: Vi bliver ved med at fremsætte det her forslag, indtil fornuften måtte gribe et flertal i det danske Folketing, så forslaget bliver vedtaget.

Arbejdsministeren omtalte det sociale charter fra 1989, som dengang blev vedtaget ved en højtidelig anledning i EU. Dette sociale charter indeholder altså bestemmelser om den negative foreningsfrihed. Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at Socialdemokratiet lagde overordentlig stor vægt på vedtagelsen af dette sociale charter i 1989 og altså herunder også bestemmelsen heri om den negative foreningsfrihed. Dette sociale charter er jo så i øvrigt senere skrevet ind i den egentlige Traktat.

Så siger arbejdsministeren, og jeg tror, jeg citerer ordret: »Jeg mener faktisk, at vi efterlever intentionerne i det sociale charter.« Altså »faktisk« er jo sådan et pragtfuldt ord, som kan bruges, når man har en dårlig sag, for efter min opfattelse efterlever regeringen ikke bestemmelsen om den negative foreningsfrihed i det sociale charter.

Nu kan jeg se, at arbejdsministeren er ved at genlæse sit manuskript, og det er muligt, at han ikke helt har holdt sig til manuskriptet. Det er jo svært at sige, når vi ikke har manuskriptet til rådighed og kun det, ministeren rent faktisk sagde. »Faktisk sagde«, se, nu er jeg også blevet dygtig til at bruge ordet. Det er dog i en lidt anden betydning end den betydning, som arbejdsministeren lagde i ordet.

Vi lægger stor vægt på vedtagelsen af det her forslag. Det er i øvrigt rigtigt, at regeringen ændrede reglerne i 1990, og det var lige før, at den nuværende arbejdsminister tog æren for det. Nu er det også muligt, at den embedsmand, der har skrevet talen, også var embedsmand i 1990, og at det er det, der er baggrunden for det. Jeg vil dog godt gøre opmærksom på, at dengang havde vi altså en anden regering, som gennemførte denne stramning, og jeg tror i øvrigt også, at Socialdemokratiet var imod det, hvis jeg ikke husker meget fejl; men nu kan jeg forstå, at arbejdsministeren er meget stolt af den her bestemmelse.

Ja, kort og godt: Det Konservative Folkeparti støtter forslaget her og vil kraftigt argumentere for, at et flertal i Folketinget nu endelig tager sig sammen og får vedtaget forbudet mod eksklusivaftaler.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige til hr. Knud Erik Kirkegaard, at det, der her er lagt op til, er at spille fandango med velfærdssamfundet, og jeg synes, man skulle tænke alvorligt over, at en stor del af det, vi producerer, skal vi have afsat. Vi kan være enige om, at vi skal have et stabilt arbejdsmarked, for at vi også er konkurrencedygtige.

Sådan som jeg ser eksklusivaftalerne, er de et værn for arbejdsgiverne. Jeg ser dem som et værn mod, at arbejdsgiverne bliver udsat for, at de organiserede arbejdsgivere bliver undergraved af uorganiserede arbejdsgivere.

Det er i virkeligheden her fundamentet er. Hele kernen i, at der overhovedet opstod tanken om eksklusivaftaler, var netop, at man skulle have den gode stabilitet, og så skulle man sikre, at uorganiserede arbejdsgivere ikke gik ind og undergravede arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Når man gennemfører frihedsrettigheder for mennesker, for ganske almindelige mennesker,